

«Κύριε, ο δούλος μου είναι κατάκοιτος στο σπίτι, παράλυτος, και υποφέρει φοβερά». Στο πρωτότυπο κείμενο, αντί του 'δούλος' υπάρχει η λέξη 'παις'. Ο εκατόνταρχος είχε δηλαδή μεγάλη καρδιά, ήταν ελεήμων απ' ότι φαίνεται, και ευαίσθητος ακόμη και προς τους δούλους του. Τα γνήσια ανθρωπιστικά αισθήματα και η ταπείνωση του ανώτερου, και ψυχικώς ακόμη, αυτού στρατιωτικού, έλκυσε την αγάπη του Θεού και ο Ιησούς, προθύμως κινούμενος πάντοτε προς σωτηρία και ίαση του κόσμου, τού αποκρίθηκε: «Εγώ θα έρθω και θα τον θεραπεύσω». Αυτό στην ουσία σημαίνει ότι "Μόνο εγώ είμαι η αληθινή και πλήρης θεραπεία των ανθρώπων". Ο εκατόνταρχος τού αποκρίθηκε: «Κύριε, δεν είμαι άξιος να σε δεχτώ στο σπίτι μου. Πες μου όμως ένα λόγο, και θα γιατρευτεί ο δούλος μου». Στο σημείο αυτό αναγνωρίζει ο εκατόνταρχος την θεότητα του Χριστού, τον ανακηρύσσει Κύριο, και εμπιστεύεται ακόμη και την εξ' αποστάσεως, λόγω της παντοδυναμίας του Θεού, θεραπεία. «Είμαι κι εγώ άνθρωπος κάτω από εξουσία, συνεχίζει ο αξιωματικός, και έχω στρατιώτες στη διοίκησή μου. Λέω στον ένα 'πήγαινε' και πηγαίνει, και στον άλλο 'έλα' και έρχεται, και στον δούλο μου 'κάνε αυτό' και το κάνει». Παραδέχεται επομένως ο εκατόνταρχος ότι ο Χριστός έχει θεία εξουσία επάνω στη φύση και τους ανθρώπους και ότι πράττει -όπως και είχε εξάλλου ακούσει επανειλημμένως- πάμπολλα θαύματα ιάσεων για την ανακούφιση και λύτρωση των πασχόντων.

Όταν τον άκουσε λοιπόν ο Ιησούς να μιλάει έτσι, θαύμασε, και είπε σ' όσους τον ακολουθούσαν: «Σας βεβαιώνω πως τόση πίστη ούτε ανάμεσα στους Ισραηλίτες δε βρήκα (οι οποίοι θα έπρεπε δηλαδή να με θεωρούν φυσικώς ως Θεό, αφού όχι μόνο γνωρίζουν από πρώτο χέρι τις καταγραφείς -και πολλές- στην Παλαιά Διαθήκη προφητείες περί εμού, αλλά και προς αυτούς γίνονται τα αμέτρητα καθημερινώς θαύματα ευεργεσίας). Και σας λέω, συνεχίζει προφητεύοντας ο Ιησούς, πως θα' ρθουν πολλοί από ανατολή και δύση (δηλαδή Εθνικοί και Ιουδαίοι θα πιστέψουν σε Μένα απ' όλο τον κόσμο) και θα καθίσουν μαζί με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στο τραπέζι της βασιλείας των Ουρανών (θα συμφιλιωθούν δια της πίστεως και θα ενωθούν στο όνομά μου -και εν τη Εκκλησία μου την Εδώ και την Επέκεινα- πάρα πολλοί άνθρωποι), ενώ οι κληρονόμοι της βασιλείας (που ήσαν Αποκαλυπτικώς οι Ιουδαίοι, στους οποίους δόθηκε εξ αρχής η υπόσχεση της σωτηρίας, αλλά την αρνήθηκαν, διότι αρνήθηκαν τον ίδιο τον Υιό του Θεού) θα πεταχτούν έξω στο βαθύ σκοτάδι (δηλαδή στην αιώνια Κόλαση). Εκεί θα κλαίνε, και θα τρίζουν τα δόντια τους (δηλώνοντας έτσι και τα βάσανα της αιωνίου κρίσεως)».

Ύστερα είπε στον εκατόνταρχο ο Ιησούς: «Πήγαινε, κι ας γίνει αυτό που πίστευες» (δηλαδή θα γίνει το θαύμα επειδή το πίστευες, και επειδή το θέλεις πραγματικά να γίνει, και όχι αναγκαστικώς -Να γιατί δεν θεραπεύει, πολλές φορές, χωρίς τις προϋποθέσεις της θερμής προσευχής και θέλησης ο Θεός: Για να μας κινήσει περισσότερο προς την αγαπητική και ενδόμυχο πίστη). Και γιατρεύτηκε ο δούλος εκείνη την ώρα (στη στιγμή δηλαδή, όπως μόνο ο Θεάνθρωπος μπορεί να το κάνει, και συνεχίζει μέσα στην ιστορία να το κάνει σε αμέτρητες περιπτώσεις, θεραπεύοντας «πάσαν ασθένεια και αδυναμία εν τω λαώ» ως μοναδικός

ψυχοσωματικός ιατρός, και ιδιαίτερα σε όσους με πίστη προστρέχουν στο όνομά Του, το όνομα του Υιού και Ζώντος Λόγου του Πατρός).

Τέλος, τα Ευαγγέλια μπορούμε να ονομάσουμε και «βιβλία των θαυμάτων» του Κυρίου. Αν φύγουν τα θαύματα από τα Ευαγγέλια αποδυναμώνεται ουσιαστικά το ευαγγελικό κείμενο, ερμηνευτική τακτική που ακόμη και ο ορθολογισμός έχει πλέον απορρίψει. Οι άκτιστες ενέργειες όμως του Τριαδικού Θεού (τα θαύματα ή «σημεία» του Θεού) εισχωρούν στον κόσμο και θεραπεύουν και λυτρώνουν όσους με πίστη, ταπείνωση και μετάνοια επιζητούν τη σωτηρία τους.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ:

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, 'Ελληνικής Βιβλικής Εταιρίας', 2003

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ, Βαρθολομαίου Γεωργιάδου, επισκόπου Κορίνθου, εκδ. 'Δημιουργία', Αθ. 1992

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΗ, τ. Α', Κων/νου Γρηγοριάδη, έκδ. Ησυχαστηρίου 'Μεταμόρφωσις του Σωτήρος', Αθ. 2001